Prima instanţă: Judecătoria Bălți, sediul Fălești (judecător Dorin Cazacu)
Dosarul nr.2ri-135/25 (nr. 2-19146333-03-2ri-19092025-2)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de contencios administrativ
D E C I Z I E

29 mai 2026 mun. Bălţi
Instanţa compusă din:
Preşedintele completului Radu Holban
Judecătorii: Svetlana Ghercavii, Mariana Sajin

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de Grosman Marina prin intermediul avocatului Pavlov Victor,

împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 31 octombrie 2025, prin care s-a respins cererea de repunere în termenul de înaintare a creanțelor înaintată de Grosman Marina în cauza de insolvabilitate inițiată la cererea introductivă a SRL „Vis Construct Grup” – în proces de lichidare, privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Norelit Investgrup”, -

a c o n s t a t a t:

La data de 05 februarie 2020 Grosman Marina a înaintat cerere prin care a solicitat: - repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor; - validarea creanțelor chirografare deținute de Grosman Marina față de patrimoniul debitorului insolvabil SRL „Norelit Investgrup” de rangul V în cuantum total de 84 860 lei.

În motivarea acesteia, în esență, a indicat că, prin încheierea judecătorească din 12 septembrie 2019 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Vis Construct Grup” privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul SRL „Norelit Investgrup”.

La momentul notificării, creditorul Grosman Marina nu dispunea de hotărârea judecătorească prin care acțiunea a fost respinsă. La caz, Teslari Svetlana, mama reclamantei care acționa în bază de procură, a transmis directorului întreprinderii SRL „Norelit Investgrup”, Grosu Igor, mai multe sume de bani confirmate prin recipise, care, potrivit înscrisurilor au fost în contul contractului de investiții în construcții.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Teslaru Svetlana către Grosu Igor, intervenient accesoriu SRL „Norelit Investgrup”, ca neîntemeiată, hotărâre care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2019.

Atât prin hotărârea primei instanțe, cât și prin decizia Curții de Apel se constată că temei de respingere a acțiunii de încasare a datoriei de la Grossu Igor a servit transmiterea acestor sume ultimului în baza contractului de investiție în construcție dintre SRL „Norelit Investgrup” și Grosman Marina. Respectiv, este cert că aceste sume urmează a fi incluse în masa debitoare și în final urmează a fi încasate de la debitorul SRL „Norelit Investgrup”.

În drept, partea contestatară a făcut trimitere la prevederile art. 140, 145 din Legea insolvabilității.

Poziţia instanţei:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 31 octombrie 2025 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de repunere în termenul de înaintare a creanțelor înaintată de Grosman Marina în cauza de insolvabilitate inițiată la cererea introductivă a SRL „Vis Construct Grup” – în proces de lichidare, privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Norelit Investgrup”.

Solicitarea recurentului:

La 18 noiembrie 2025 Grosman Marina prin intermediul avocatului Pavlov Victor a declarat recurs împotriva încheierii instanței de fond, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 8 alin. (2) Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării şi numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum şi recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanţei de insolvabilitate.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, încheierea recurată a fost emisă la 31 octombrie 2025, iar dovada recepționării acesteia nu este, prin urmare recursul declarat la data de 17 noiembrie 2025 este depus în termenul prevăzut de lege.

Argumentele părţilor:

În motivarea recursului recurenta a invocat că, instanţa a prezumat greşit că recurenta cunoștea de spre hotărârile judecătorești ce îi confirmau creanţa încă înainte de expirarea termenului de validare. În realitate, despre aceste hotărâri recurenta a cunoscut ulterior termenului-limită.

Menționează că, hotărârea instanţei de fond în litigiul privind apartamentul a fost pronunţată înainte, însă a fost atacată de cealaltă parte (debitorul), ceea ce înseamnă că soluţia nu era definitivă la momentul respectiv.

Susține că prin decizia Curţii Supreme de Justiţie pronunţată la o dată ulterioară, drepturile recurentei au fost confirmate irevocabil, iar această decizie i-a fost comunicată la finele anului 2019, dată ce este ulterioară expirării termenului de înscriere a creanţelor în tabelul falimentului.

Astfel, la momentul la care termenul de depunere a cererilor de admitere a creanţelor a expirat, recurenta nu cunoștea despre hotărârea definitivă care să îi ateste creanţa şi, pe cale de consecinţă, nu îşi putea valorifica în mod deplin drepturile procedurale.

Nu este de acord cu concluzia instanței de fond precum că, simpla existenţă a unui litigiu în curs sau a unei hotărâri nedefinitive echivala cu „cunoaşterea” creanţei şi deci impunea depunerea cererii de validare, este o apreciere arbitrară şi contrară practicii judiciare. Este rezonabil ca un creditor să aştepte clarificarea definitivă a situaţiei sale juridice (prin hotărâre irevocabilă) înainte de a se înscrie într-o procedură colectivă, mai ales când însăşi debitorul contesta creanţa în acele litigii.

Consideră că, instanţa de fond a ignorat circumstanţele obiective legate de obiectul creanţei recurentei, fapt ce a condus la concluzia greşită că, recurenta ar fi fost neglijentă, când de fapt cauza omisiunii termenului era întemeiată pe un motiv serios şi independent de voinţa sa.

La caz, recurenta a invocat şi dovedit existenţa ambelor categorii de circumstanţe excepţionale prevăzute de lege, circumstanţe legate de persoana creditorului şi de obiectul creanţei, aşa cum s-a arătat, situaţia juridică a creanţei sale era una particulară, necesitând o hotărâre judecătorească prealabilă pentru stabilirea sa definitivă.

Susține că, această împrejurare specială se încadrează în noţiunea de caz excepţional legat de obiectul creanţei, recurenta nu a acţionat cu rea-voinţă sau neglijenţă, ci a fost în imposibilitate obiectivă de a respecta termenul, dat fiind necesitatea aşteptării rezultatului definitiv al litigiilor.

În lumina acestor prevederi art. 145 Legea insolvabilității, instanţa de fond avea obligaţia să analizeze dacă situaţia recurentei întruneşte condiţiile excepţionale prevăzute de art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilităţii, coroborat cu art. 116 CPC.

Consideră că instanţa a aplicat eronat legea, nerecunoscând în mod corect existenţa motivelor temeinice invocate. În raport cu art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilităţii, instanța de fond a minimalizat importanţa lipsei notificării individuale şi a circumstanţelor speciale ale creanţei, deşi acestea rezultau clar din actele dosarului. Practic, instanţa a refuzat repunerea în termen fără a contrazice concret existenţa circumstanţelor invocate, limitându-se să afirme că recurenta „ştia" deja de creanţa sa.

Menționează că, o asemenea motivare este insuficientă şi contrară scopului textului legal menţionat, care urmăreşte prevenirea vătămării creditorilor de bună-credinţă în situaţii excepţionale.

Invocă că a acţionat în concordanţă cu prevederile art. 116 CPC, a depus cererea de repunere în termen. Instanţa de fond nu a identificat niciun contramotiv care să infirme caracterul „temeinic" al motivelor invocate de recurentă. Prin respingerea cererii, instanţa a încălcat prevederilor art. 116 CPC, privând-o pe recurenta de dreptul procedural la repunere, deşi condiţiile legale erau îndeplinite.

La caz, excluderea recurentei din lista creditorilor înscriţi în tabelul definitiv ar echivala cu o sancţiune disproporţionată, în condiţiile în care recurenta:

- şi-a afirmat drepturile încă din faza incipientă a procedurii (a fost creditor care a solicitat deschiderea procedurii împotriva debitorului);

- are o creanţă recunoscută prin hotărâri judecătoreşti definitive (deci nu se pune problema unui pretins creditor fără drept);

- nu a fost informată corespunzător despre termene de către organul procedurii;

- a acţionat diligent imediat ce a aflat de omisiune.

Principiul echităţii procedurale şi dreptul la un proces echitabil impun să nu fie înlăturat un creditor legitim din procedură pentru o omisiune cauzată în principal de lipsa de informare din partea autorităţilor.

Reprezentantul recurentei solicită admiterea recursului declarat împotriva încheierii din 31.10.2025 emisă de Judecătoriei Bălţi, sediul Făleşti, casarea încheierii şi pronunţarea unei noi soluții, prin care să se admită cererea Marinei

Grosman de repunere în termen pentru depunerea cererii de admitere/validare a creanţei în sumă de 84 860 lei.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul pasibil de respingere, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform art. 8 alin. (4), (6) Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, în vederea soluţionării apelului sau a recursului, instanţei superioare i se trimit, în copii certificate de instanţa de insolvabilitate, doar actele care interesează soluţionarea căii de atac. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

Potrivit art. 427 lit. a) Cod procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Probatoriul cauzei denotă că, Prin hotărârea judecătoriei Bălţi sediul Central din 11 noiembrie 2019 s-a admis cererea introductivă a creditorilor SRL „Vis Construct Grup”, privind declararea insolvabilităţii debitorului SRL „Norelit Invest Grup”, s-a constat insolvabilitatea debitorului SRL „Norelit Invest Grup”, s-a intentat procedura de insolvabilitate faţă de SRL „Norelit Invest Grup”, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilităţii Gîrleanu Natalia.

S-a dispus că, se notifică de către administrator creditorii, în conformitate cu prevederile art.35 alin. (2) din Legea insolvabilităţii, privind intentarea procedurii de insolvabilitate şi intrării debitorului în proces de insolvabilitate.

S-a stabilit termenul de 45 zile de înregistrare a cererilor de admitere a creanţelor din momentul emiterii prezentei hotărâri – **26 decembrie 2019**, inclusiv, în vederea întocmirii tabelului definitiv.

S-a solicitat creditorilor garantaţi de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora deţin un drept preferenţial.

S-a stabilit termenul de verificare a creanţelor, de întocmire şi de comunicare a tabelului definitiv, până la data de 10 ianuarie 2020.

S-a fixat ședința de validare a creanţelor pentru data de 10 februarie 2020 ora 10:00.

S-a menținut măsurile de asigurare aplicate prin încheierea din 12 septembrie 2019.

La data de 05 februarie 2020 Grosman Marina a înaintat cerere prin care a solicitat: - repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor; - validarea creanțelor chirografare deținute de Grosman Marina față de patrimoniul debitorului insolvabil SRL „Norelit Investgrup” de rangul V în cuantum total de 84 860 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 31 octombrie 2025 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de repunere în termenul de înaintare a creanțelor înaintată de Grosman Marina în cauza de insolvabilitate inițiată la cererea introductivă a SRL „Vis Construct Grup” – în proces de lichidare, privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Norelit Investgrup”.

La 18 noiembrie 2025 Grosman Marina prin intermediul avocatului Pavlov Victor a declarat recurs împotriva încheierii instanței de fond, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii.

Colegiul judiciar apreciază ca fiind legală și corectă soluția instanței de insolvabilitate cu privire la respingerea cererii de repunere în termenul de înaintare a creanțelor înaintată de Grosman Marina.

Potrivit art. 6 alin. (3), (4) Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, (3) Notificarea şi înştiinţarea, cu excepţia cazului în care sarcina notificării şi a înştiinţării aparţine unor alte organe care aplică procedura, precum şi convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului provizoriu sau administratorului insolvabilităţii, sau a lichidatorului, după caz.

(4) Notificările şi înştiinţările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege şi prin publicare în registrul cauzelor de insolvabilitate.

Articolul 35 alin. (1), (4) Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, prevede că, (1) Dispozitivul hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate va conţine datele prevăzute la art.34 alin.(4) şi (5) şi se va remite spre publicare de către administrator în termen de 2 zile lucrătoare din data adoptării, conform art. 7 alin. (4) Odată cu hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate, administratorul insolvabilităţii expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuţi pentru ca aceştia să înainteze creanţele faţă de debitorul insolvabil.

În conformitate cu art. 140 alin. (1), (2) Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, (1) Dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii

procedurii, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanţelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanţă.

(2) Cererea de admitere a creanţei se depune în termenul stabilit în hotărîrea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanţelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile de la data intrării în procedură. Excepţie fac obligaţiile fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură.

Potrivit art. 145 Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, (1) Cu excepţia cazului în care notificarea intentării procesului s-a făcut cu încălcarea dispoziţiilor prezentei legi, titularul de creanţe, anterioare intentării procesului, care nu depune cerere de validare a creanţelor pînă la expirarea termenului de înaintare a creanţelor prevăzut prin hotărîrea instanţei de insolvabilitate, este decăzut, în ceea ce priveşte creanţele respective, din următoarele drepturi: a) de a participa şi de a vota la adunarea creditorilor; b) de a înainta şi de a retrage candidatura administratorului insolvabilităţii/lichidatorului; c) de a participa la distribuirile de sume în cadrul procedurii de restructurare şi/sau al procedurii falimentului; d) de a îşi realiza creanţele împotriva debitorului, a membrilor ori asociaţilor acestuia; e) de a înainta propuneri de restructurare a debitorului.

(2) ***La cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepţionale, dacă instanţa de judecată care examinează procesul de insolvabilitate constată că termenul de înaintare a creanţelor nu este respectat din cauza unor circumstanţe legate de persoana creditorului*** sau de obiectul creanţei ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanţa de insolvabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanţelor.

(3) Încheierea emisă pe marginea cererii de repunere în termen a cererii de admitere a creanţei poate fi contestată cu recurs de administratorul insolvabilităţii/lichidator, de debitor sau de creditori.

(4) Odată cu repunerea în termen a cererii de admitere a creanţei, instanţa de insolvabilitate numeşte o şedinţă specială de validare pe cheltuiala creditorului întîrziat. La data validării creanţei repuse în termen, se rectifică tabelul definitiv al creanţelor.

La caz, se vor reține și prevederile art. 110 CPC, potrivit căruia, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanţa (judecătorul), participanţii la proces şi alte persoane legate de activitatea instanţei trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit art. 112 alin. (3) CPC, actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit pînă la ora 24 a ultimei zile din termen. Dacă cererile de apel sau de recurs, documentele sau sumele băneşti au fost predate la oficiul poştal sau la telegraf, sau prin alte mijloace de comunicaţie înainte de ora 24 din ultima zi a termenului, actul de procedură se consideră îndeplinit în termen. Iar, potrivit art. 113 CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanţa de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 116 alin. (1-4) CPC, (1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanţă.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanţa judecătorească care efectuează actul de procedură şi se examinează în şedinţă de judecată. Participanţilor la proces li se comunică locul, data şi ora şedinţei. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluţionarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decît în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea termenului de procedură.

Așadar, termenele procedurale, prin existența lor, nu fac altceva decât să asigure certitudinea drepturilor și stabilitatea raporturilor juridice, fapt ce duce în mod evident la respectarea principiului legalității, pe de o parte, și a interesului părților de a-și pregăti temeinic apărarea, astfel încât să nu fie supuse unor sancțiuni severe, pe de altă parte.

În atare ordine de idei, efectul principal al decăderii constă în pierderea dreptului procedural ce nu a fost exercitat în termenul prescris de lege, or, prin prisma art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

După cum s-a constatat mai sus, instanța de insolvabilitate prin dispozitivul hotărârii din 11 noiembrie 2019 a dispus ca creditorii să înainteze cererile de validare a creanțelor pentru întocmirea tabelului definitiv până la 26 decembrie 2019. Mai mult, dispozitivul hotărârii emise la 11 septembrie 2019 a fost publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 22 noiembrie 2019.

Totodată, la 05 februarie 2020 a fost înregistrată cererea Marinei Grosman de validare a creanțelor, prin care s-a solicitat repunerea în termenul de înaintare a acesteia.

Prima instanță corect a menționat că, deși creditorul invocă că nu era o hotărâre irevocabilă de încasare a sumei de 84 860 lei, totuși acesta a înaintat în termenul stabilit prin hotărârea din 11 noiembrie 2019 cerere de validare, neincluzând suma respectivă, astfel, având posibilitatea ca ulterior să probeze această creanță.

În acest sens, creditorul Grosman Marina a avut posibilitatea reală de a înainta cererea de validare a creanței în mărime de 84 860 lei împotriva patrimoniului debitorului SRL „Norelit Invest Grup” până la 26 decembrie 2019 deoarece nu au fost invocate și probate alte motive care ar fi împiedicat înaintarea cererii în cauză.

Sub un alt aspect, dacă creditorul nu va putea dovedi circumstanțele descrise în conținutul art. 145 Legea insolvabilității, pentru acesta se va aplica regula generală: notificarea în ordinea art. 6 alin. (5) din Legea insolvabilității care se consideră efectuată după ***expirarea a trei zile lucrătoare după publicare***.

Astfel, în situația în care o hotărâre de intentare a procedurii de insolvabilitate față de debitor a fost publicată, respectiv Monitorul Oficial fiind o sursă de informare oficială, l-a anunțat pe creditor despre intentarea procedurii de insolvabilitate, acesta nu poate invoca încălcarea procedurii de notificare.

Completul de judecată reține că, creditorul nu a prezentat argumente justificate prin probe din care să rezulte motivele imposibilității înaintării cererii de validare a creanțelor în termenul fixat de instanța de insolvabilitate.

Prin urmare instanța de fond absolut corect a ajuns la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiată cererea de repunere în termenul de înaintare a creanțelor depusă de Grosman Marina în cadrul cauzei de insolvabilitate inițiată la cererea introductivă a SRL „Vis Construct Grup” – în proces de lichidare, privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Norelit Investgrup”.

Instanţa de recurs relevă că, contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, recurenta nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.

Respingând recursul instanța de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza *Rebait şi alţii contra Franţei*, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerente expuse, Colegiul Civil și de contencios administrativ consideră că, prima instanță a emis o soluție corectă pe marginea cererii deferite examinării, iar alegațiile recurentei, expuse în susținerea cererii de recurs, nu sunt de natură să convingă instanța asupra necesității anulării actului judecătoresc contestat, acesta fiind legal și întemeiat, iar simplul dezacord al participanților la proces, cu soluția dată de prima instanță, nu constituie temei de anulare a încheierii supuse recursului.

Prin urmare, Colegiul conchide de a respinge recursul şi a menține încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 31 octombrie 2025, fără modificări.

Conform art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,-

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Grosman Marina prin intermediul avocatului Pavlov Victor.

Se menține încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 31 octombrie 2025, prin care s-a respins cererea de repunere în termenul de înaintare a creanțelor înaintată de Grosman Marina în cauza de insolvabilitate inițiată la cererea introductivă a SRL „Vis Construct Grup” – în proces de lichidare, privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Norelit Investgrup”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecător Radu Holban

Judecători Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin